

Küçük Pika'nın Teleskobu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Pika'nın Teleskobu

Aysel Banu YAVUZAL

Havanın serin ve berrak olduđu karlı bir dağın yükseklerinde, Pip adında küçük bir pika yaşarmış. Pip küçük ve yuvarlakmış; yumuşak, kum rengi kahverengi tüyleri ve daha açık krem rengi bir karnı varmış. Kocaman koyu gözleri merakla parıldar ve her zaman minicik, gök mavisi bir atkı takarmış. Her gece Pip, yıldızlara bakmak için özel bir kayanın çıkıntısına tırmanırmış.

Pip'in boynundaki deri kayıştan sarkan küçük, pirinç bir teleskobu varmış. En değerli eşyası oymuş. Her akşam mercekleri dikkatle siler ve odağını kontrol edermiş. Sonra karanlık gökyüzüne bakar, yıldızları sayar ve desenlerini izlermiş. Dağ sessizmiş ve Pip kendini uyanık tek canlı gibi hissedermiş.

Bir gece Pip teleskobunu ayarlarken, yumuşak bir kanat çırpışı sessizliği bozmuş. Yanındaki kayanın çıkıntısına bir dağ ispinozu konmuş. İspinozun gri-kahverengi tüyleri, soluk pembe bir göğsü ve parlak, meraklı gözleri varmış. 'Merhaba!' diye cıvılamış ispinoz. 'Ben Flick. Ne yapıyorsun?' Pip teleskobunu korur gibi sıkıca tutmuş. 'Yıldızlara bakıyorum,' demiş sessizce.

Flick yaklaşmış, başını yana eğmiş. 'Ne güzel görünüyor! Bir bakabilir miyim?' Pip tereddüt etmiş. Teleskobunu çok seviyormuş ve paylaşmak istemiyormuş. 'Benim,' demiş. 'Ben buldum ve her gece kullanıyorum.' Flick'in tüyleri biraz düşmüş ama orada kalmış. 'Anlıyorum,' demiş yumuşak bir sesle. 'Onunla yıldızlar çok güzel görünüyordur.'

Pip teleskobuna geri dönmüş ama Flick'in nazık sözlerini düşünmeden edememiş. Yıldızlara odaklanmaya çalışmış ama gece artık farklı hissettiriyormuş. Parlak gözleriyle gökyüzüne bakan Flick'e bakmış. 'Şey,' demiş Pip yavaşça, 'belki sadece bir an bakabilirsin.' Flick'in gözleri parlamış. 'Gerçekten mi? Teşekkür ederim!'

Flick teleskobun üstüne atlayıp içinden bakmış. 'Ooo!' diye nefesini tutmuş. 'Ne kadar çok yıldız görüyorum! Ve küçük bir balığa benzeyen bir grup var!' Pip gözlerini kırpmıştı. Bunu daha önce hiç fark etmemiş. Bakmak için eğilmiş. 'Nerede?' diye sormuş. Flick kanadıyla işaret etmiş. 'Tam orada, parlak olanın yanında. Şekli görüyor musun?' Pip bakmış ve o da görmüş.

'Haklısın!' diye haykırmış Pip. 'O noktaya yüz kere baktım ve hiç balık görmedim.' Flick kıkırdamış. 'Belki de hep yalnız baktığın içindir. Bazen bir dost yeni şeyler görmene yardım eder.' Pip bunu düşünmü . Yıldızları hep tek başına sevmiş ama şimdi Flick yanındayken gökyüzü daha büyük ve daha heyecanlı görünüyormuş.

Birlikte sırayla teleskoptan bakmışlar. Flick küçük bir dağ keçisine benzeyen bir takımyıldız bulmuş. Pip ise bir kar tanesine benzeyeni bulmuş. Gülmüşler, işaret etmişler ve her şekil hakkında hikâyeler uydurmuşlar. Dağın soğuk havası onları rahatsız etmemiş. Gece gökyüzünün harikalarını birlikte keşfetmekle çok meşgullermiş.

Gece derinleştikçe Flick üşümüş. 'Hava soğuyor,' demiş. Pip onun ince bacaklarının titrediğini fark etmiş. Tek kelime etmeden gök mavisi atkısını çözmüş ve yavaşça Flick'in küçük bedenine sarmış. 'Al,' demiş. 'Ödünç alabilirsin.' Flick sıcak yüne sokulmuş. 'Teşekkür ederim, Pip. İyi bir dostsun.' Pip'in içi sıcacık olmuş.

Yıldızları izlemeye devam etmişler, teleskobu ve hikâyeleri paylaşmışlar. Flick, Pip'e uçtuğu yerleri anlatmış; Pip de Flick'e dağdaki en sevdiği köşeleri anlatmış. İkisinin de aynı parlak yıldızı sevdiğini keşfetmişler. 'Her gece burada buluşmalıyız,' diye önermiş Flick. 'Bütün takımyıldızları birlikte bulabiliriz.' Pip mutlulukla başını sallamış.

O geceden sonra Pip ve Flick, gökyüzü açık olduğunda hep o çıkıntıda buluşmuşlar. Teleskobu sırayla kullanmışlar ve her zaman yeni bir şey bulmuşlar. Bazen diğer dağ canlılarını da bakmaya davet etmişler. Küçük pika, paylaşmanın bir şeyi kaybetmek olmadığını öğrenmiş; bir dost ve harikalarla dolu bir gökyüzü kazanmak demekmiş.

Bir akşam Flick heyecan verici bir haberle gelmiş. 'Pika'ya benzeyen bir desen buldum!' diye cıvılamış. Pip teleskoptan bakmış. 'Nerede?' Flick bakışını yönlendirmiş. 'Şu arka arkaya üç yıldızı görüyor musun? O senin burnun. İki parlak olan da gözlerin.' Pip gülmüş. 'Gerçekten bana benziyor! Adını Küçük Pika takımyıldızı koyacağım.'

Flick ısı ısı ısı ısı gülümsemiş. 'Benim de bir tane var! İspinoz takımyıldızı—şurada.' Bir kuş şekli oluşturan yıldız kümesini göstermiş. 'Artık ikimizin de gökyüzünde bir yeri var.' Pip'in göğsünde sıcak bir duygu belirmiş. Teleskobunu paylaşmanın ona yalnızken olduğundan çok daha fazla sevinç getirdiğini anlamış. Bir dostla yıldızlar daha parlarmış.

Mevsimler deęiřirken Pip ve Flick en iyi dost olarak kalmıřlar. Karlı ve aık gkyznde yıldızları hep birlikte izlemiřler. Pip'in teleskobu artık sadece onun deęil, ikisininmiř. Ve her gece sadece gkyz hakkında deęil, dostluk ve paylařmanın sevinci hakkında da yeni bir řey ęrenmiřler.

Yani bir gece kendini karlı bir dağda bulursan, iyice dinle. Küçük bir pika ile bir dağ ispinozunun yıldızlara bakarken gülüşen yumuşak seslerini duyabilirsin. Sana, yanında bir dost varken gökyüzünün daha eğlenceli olduğunu ve birlikte öğrenmenin en güzel macera olduğunu söylerler.

Ve Pip değerli bir ders öğrenmiş: Sevdiğimiz şeyler, onları başkalarıyla paylaştığımızda daha da özel olur. Küçük pika'nın teleskobu, sadece yıldızları görmek için değil, bir dost edinmek için de bir armağanmış. Uçsuz bucaksız, yıldızlarla dolu gökyüzünün altında Pip ve Flick, her zaman birbirlerine—ve birlikte keşfedecek koca bir evrene—sahip olacaklarını bilmişler.